

Kampinoski
Park Narodowy

Polskie
Parki
Narodowe

Kampinoski Park Narodowy

W sercu Polski

kampinoski.ppn.gov.pl

fot. Maciej Szajowski

Wieża widokowa na Olszowieckich Błotach
fot. Maciej Szajowski

Kampinoski Park Narodowy

Mają mieszkańcy stolic europejskich swoje małe lasy, ale tylko polska stolica sąsiaduje z prawdziwą puszczą. Kampinoski Park Narodowy stworzono po to, aby ją chronić i nie dopuścić do jej pochłonięcia przez rozrastające się miasto. Kolejnym powodem jest nadzieja, że otoczona troską Puszcza Kampinowska będzie jeszcze długo służyła Warszawie i mieszkańcom całego regionu.

Niezwykła mozaika krajobrazów – wydm śródlądowych, bagien, lasów, łąk i szuwarów z ogromnym bogactwem szaty roślinnej oraz tysiącami gatunków zwierząt, powoduje, że jest to jeden z najcenniejszych przyrodniczo obszarów w Europie. Mimo wielowiekowych przekształceń i działalności człowieka Puszcza pozostała wielkim żywym laboratorium natury. Trwająca od ponad 60 lat ochrona i opieka kilku pokoleń pracowników parku narodowego przyczynia się do regeneracji przyrody. Lasy stają się coraz bardziej naturalne i nabierają puszczańskiego charakteru, jak przed

wiekami, a dzięki reintrodukcjom odtwarzane są gatunki, które niegdyś tu występowały jak: łoś, bóbr czy ryś. Obok walorów przyrodniczych Puszcza Kampinowska jest prawdziwą skarbnicą śladów przeszłości. Nie ominęły tych terenów żadne z ważnych dla kraju wydarzeń historycznych, a ślady po powstaniach i wojnach możemy napotkać w wielu miejscach w parku.

Łoś - młody byk
fot. Maciej Szajowski

Nasze logo

Wskutek zmian w środowisku i polowań ostatni łoś w Puszczy Kampinoskiej zginął w XIX w. Dzięki procesowi reintrodukcji jego powrót nastąpił w latach 50. XX w. Obecnie liczebność łosia w KPN szacowana jest na około 450 osobników. Łoś jest herbowym zwierzęciem Kampinoskiego Parku Narodowego, a zarazem największym przedstawicielem fauny Puszczy Kampinoskiej. Dorosłe samce, zwane bykami, osiągają nawet 185 cm wysokości w kłębie, 270 cm długości tułowia 250 i masę do 400 kg. Okres godowy zwany bukowiskiem przypada na wrzesień-październik. Byki wydają wówczas charakterystyczne odgłosy przypominające stłumione stękanie, a imponujące poroże łosia (rosochy) staje się orężem wykorzystywanym do walki o partnerki. Samica, zwana łoszą lub kłepą, jest mniejsza od samca o około 1/4 masy. W maju-czerwcu kłepy wydają na świat zwykle 1-2 młode (łoszaki).

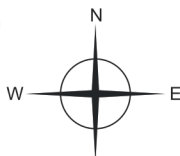
W Puszczy Kampinoskiej łoś preferuje rozległe obszary leśne z bagnami, torfowiskami i wodami, wykazując swoje dobre przystosowanie do życia w takim środowisku.

Na długich kończynach swobodnie przekracza leżące na ziemi drzewa i inne przeszkody, a możliwość silnego rozchylania podwójnych racic umożliwia mu pewne stąpanie po mszarach i innych podmokłych i zabagnionych terenach. Latem ulubionym pożywieniem łosia są liście oraz młode pędy drzew i krzewów, zielna roślinność bagienna i wodna. Zimą zaś zjadają przeważnie igły sosnowe, gałązki i korę, a także mchy i porosty.

Kampinoski
Park Narodowy

Kampinoski Park Narodowy

- Granica parku
- Las w granicach parku
- Droga krajowa
- Las poza granicami parku
- Drogi wojewódzkie
- Łąka, polana
- Drogi lokalne
- Drogi gruntowe, ścieżki

	Kościół		Klasztor		Grodzisko		
	Kościół zabytkowy		Pałac		Cmentarz wojenny		
	Kaplica zabytkowa		Dworek		Cmentarz kolonistów		
	Zbór luterkański		Zamek, ruiny zamku		Muzeum		

- Mogiła KPN Dyrekcja parku — — — — — Szlak pieszy
- Park zabytkowy 🌳 Centrum Edukacji KPN - - - - - Szlak rowerowy
- Pomnik przyrody 🏰 Ośrodek Dydaktyczno-Muzealny KPN ⋯⋯⋯ Ścieżka edukacyjna, spacerowa
- Parking 🅅 Polany wypoczynkowe

Skansen w Granicy, zagroda Widymajera
fot. Maciej Szajowski

Co warto odwiedzić?

Centrum Edukacji Kampinoskiego Parku Narodowego

Wystawa „Przyroda i historia Puszczy Kampinoskiej”, wystawy czasowe

📍 ul. Tetmajera 38, 05-080 Izabelin

☎ +48 22 722 60 01

♿ Tak

🕒 poniedziałek – piątek: 7.30 – 15.30

🆓 Bezpłatne

soboty, niedziele i święta:

listopad – luty: 10.00 – 15.00

lipiec – sierpień: 10.00 – 17.00

w pozostałych miesiącach: 10.00 – 16.00

Ośrodek Dydaktyczno-Muzealny im. Romana i Jadwigi Kobendzów

Muzeum Puszczy Kampinoskiej, skansen budownictwa puszczańskiego

📍 Granica, 05-085 Kampinos

☎ +48 22 725 01 23

♿ Tak

🕒 poniedziałek: nieczynne

+48 508 187 319

wtorek – piątek: 8.00 – 16.00

🆓 Bezpłatne

soboty, niedziele i święta:

listopad – luty: 10.00 – 15.00

lipiec – sierpień: 10.00 – 17.00

w pozostałych miesiącach: 10.00 – 16.00

Godziny otwarcia poszczególnych placówek mogą ulec zmianie. Przed odwiedzeniem prosimy sprawdzić ich aktualność na stronie.

Strona WWW

Obszar ochrony ścisłej Granica
fot. Maciej Szajowski

Ścieżka dydaktyczna - Skrajem Puszczy

Granica (parking) – wieża widokowa – skansen budownictwa puszczańskiego – Muzeum Puszczy Kampinoskiej – obszar ochrony ścisłej „Granica” – cmentarz wojenny z września 1939 r. – Granica (parking)

Ścieżka znajduje się we wsi Granica k. Kampinosu. Ma charakter przyrodniczo-kulturowy. Rozpoczyna się na parkingu, skąd prowadzi skrajem Olszowieckiego Błota do wieży widokowej. Następnie mija niewielki skansen budownictwa puszczańskiego i wiodącą obok niego dębową Aleję Trzeciego Tysiąclecia. Doprowadza do Muzeum Puszczy Kampinoskiej, skąd dalej wiedzie skrajem obszaru ochrony ścisłej (o.o.ś.) „Granica”. Trasa dochodzi do cmentarza wojennego z września 1939 r., a następnie wzdłuż wydmy wraca do parkingu. Między Kampinosem i Granicą rozciąga się duży obszar łąk i turzycowisk na torfowisku niskim

Olszowieckiego Błota. W czasie wiosennego okresu kwitnienia łąki pokrywa wielobarwny dywan kwiatów. Najpierw żółto kwitnie knieć błotna (kaczeniec), później rzeżucha błotna, jaskry, kosaciec żółty, goździk pyszny i krwawnica pospolita. To doskonałe miejsce do obserwacji zwierząt. Można tu spotkać m.in. myszołowy, błotniaki stawowe, kruki, czajki, ksyżki, derkacze, bociany białe i czarne, żurawie, zające, lisy, sarny, a nawet króla Puszczy Kampinoskiej – łosia. Od południa Olszowieckie Błoto zamyka najlepiej zachowany w tym miejscu fragment skarpy Prawisty, a od północy pas wydmy, porośnięty borami sosnowymi.

Szlaki turystyczne:

Pieszne - 23 trasy (w tym 3 ścieżki spacerowe) - 357 km (w tym 15 km ścieżek spacerowych)

Rowerowe - 11 tras - 206 km

Ścieżki edukacyjne:

10 tras - 28 km

Tradycyjne stogi, nieodłączny element krajobrazu kampinoskich łąk
fot. Maciej Szajowski

Kampinoski Park Narodowy

Kampinoski Park Narodowy

ul. Tetmajera 38

05-080 Izabelin

tel. +48 22 722 60 01, +48 22 722 60 21

fax: +48 22 722 65 60

e-mail: dyrekcja@kampinoski-pn.gov.pl

kampinoski.ppn.gov.pl

Wydanie: kwiecień 2020

Unia Europejska
Fundusz Spójności

